

ТРЕЗВА ПРОСВЪТА

ОРГАНЪ НА УЧИТЕЛСКИЯ НЕУТ. ВЪЗДЪРЖАТЕЛЕНЪ СЪЮЗЪ

АБОНАМЕНТЪ

За година 30 лв.
редак. ИВ. П. АНДРЕЕВЪ
учителъ, гр. Габрово.

Свѣтътъ е изгубенъ, ако и жепната седне до мжжа въ кръчмата.

ИВ. П. А-ВЪ.

—◁ Единъ брой 1 левъ ▷—

ХРАНЕНЕТО.

Крайноститѣ сж всѣкога вредни. При яденето едната крайностъ е недояждането, а другата — преждането.

Организмътъ се сравнява съ машина. Храната, течноститѣ, които той получава, биватъ употребявани за неговата работа, както вжглищата и водата въ машината. Организмътъ диша сжщо тѣй, както при горенето си машината поглъща въздухъ. Като идеално автоматически действаща машина, организмътъ има способността да възстановява всички свои поврѣди и изтърквания, безъ за това самиятъ машинистъ и господарь—съзнанието, духътъ—да подозиратъ.

Материалитѣ, които се употребяватъ при една добре устроена машина, сж опредѣлени и по качество и по количество.

* * *

Както машинистътъ си има приспособления и начини за следене нуждитѣ на машината, така и организмътъ има таково приспособление. Неговиятъ изразъ е гладътъ. Гладътъ съ неговата подплатена форма, апетитътъ, сж така важни за тѣлото, както, да кажемъ, зрението. Гладътъ ни посочва на органическитѣ нужди, които трѣбва да бждатъ удовлетворени. Нѣкои считатъ глада за зло, понеже предизвиквалъ недоволства и революции и му се сърдятъ: „да не бѣше тоя гладъ!“ Все едно, машинистътъ да се сърди на водомѣра си и на прозорчето, презъ което вижда има ли нужда отъ гориво или не.

* * *

При липсата на разумни съотношения между хората, при липсата на истинска, здрава, духовна култура, при липсата на хигиеническо възпитание, чувството на гладъ е

станало на една страна инструментъ за удоволствие, а на друга вѣчна причина за недоволства и страдания. И въ единия и въ другия случай хората сж роби на стомаха си.

Дългтъ е поменникътъ на болеститѣ, които се предизвикватъ отъ преждането: стомашни разстройства, чернодробни смущения, бъбречни болести, сърдечни страдания, артериосклерози, подагри.

Сжщо така сждбоносни сж болеститѣ, предизвикани отъ недояждане: скрофулоза, охтика, анемия, обща немощъ, нежизнеспособностъ.

Съ право наричатъ земята долина на мжжитѣ. И почти всички хора страдатъ между другото поради една отъ тия причини — преждане или недояждане.

Храненето не е удоволствие, а нужда, на която иматъ право всички хора и която всички трѣбва разумно да удовлетворяватъ.

Хасково.

Д-ръ Ст. Кадиевъ.

Възприема ли се идеята за противалкоолно обучение.

Нѣколко въздържателски дейци изнесоха въ печата и уясниха на обществото въпроса за „Противалкоолното обучение“. Нашата задача не е да дадемъ подробно изложение по тоя въпросъ, а ще се помжчимъ да изтъкнемъ до колко Учителството и М. Н. Просвѣщение възприематъ тая идея.

Подета идеята за противалкоолно обучение отъ Уч. Н. Въз. Съюзъ, можа да бжде наложена и се възприе отъ Бъл. Уч. Съюзъ. Последниятъ отдѣли въ своитѣ конгреси, време, по тоя въпросъ и излезе съ съответна резолюция. Ние сме увѣрени, че В. У. С. занаяредъ ще бжде тржбачъ на противоалкоолното обучение.

Обаче, учителството въ низинитѣ не тѣй лесно възприема тая идея и не проявява голѣмъ интересъ.

Много учители, — нека не бждемъ слѣпи предъ действителността, — сж се приравнили съ масата и заедно съ нея „тържествуватъ“ съ червеното вино. Наистина, това е аномалия, която всѣки констатира и констатирайки я, надаватъ зовъ: Отиваме къмъ гибель. Трѣбва да се спасимъ!

И между учителството се чува зова:

— Да се повърнемъ къмъ стария идеализмъ! Като добавимъ:

— И да привърнемъ знамето на трезвеността!

Въ нашата нещастна страна не се възприема, даже да се даде на младежта познания по алкоолизма, а не отъ тѣхъ да се създава противалкоолни борци. *Страхуватъ се отъ приложение на противалкоолното обучение. Тоя страхъ е твърде необяснимъ!* Като че ще се накърни цѣлокупното обучение. Като че чрезъ противалкоолното обучение ще създадемъ питомци, които ще убиватъ, които ще хайлазуютъ, мразятъ доброто и пр. *Съ една дума, тая идея не се възприема охотно отъ властитѣ.*

Ето що пише единъ съставителъ на учебници:

— Въздържателъ съмъ отъ рождение. Споредъ силитѣ си работя за осжществяването на тая идея, която бавно но сигурно носи спасение на страдащото човѣчество. Тая идея не се възприема охотно отъ днескашнитѣ резенз. на учебницитѣ. Намиратъ подобни четива за „тенденциозни“.

И наистина, разгледаме ли читанкитѣ отъ новитѣ преработени издания на всички автори, ще намѣримъ или по едно четиво съ противалкоолно съдържание, или не ще има никакъ. Не само това, но ще намѣримъ въ нѣкоя читанки, четива, съ които се възпява пиянството.

Въ читанките на Ил. Краевъ, IV отдѣл. има четиво „Зарѣзанъ“ стр. 37 което е съ алкоолно съдържание. Автора да бжде по-разбираемъ, послужилъ си е и съ картина, която е: хора пияни. дигатъ бѣлицитѣ. Ако това четиво се разработи така, както смѣтаме желае автора, ще подеиствува твърде много за възпитанието на децата и тѣ не ще помислятъ да пиятъ.

Въпреки това, учителя въздържатель има възможность, използуйки случаетѣ въ живота, да даде знания по алкоолизма, на своитѣ възпитаници.

Ако желаемъ въ по-скорошно бждаще тая идея да бжде реализирана, ще трѣбва да се проагитира между учителството. Това трѣбва да бжде една отъ задачитѣ на бореца въздържатель. Чрезъ реферати, сказки да излеземъ предъ сдруженото учителство съ алкооления въпросъ. *Чрезъ гласа на Съюзеното Учителство ще може нашитѣ гласъ да бжде чутъ за да се наложи противалкооления обучение.*

На работа, за услѣха на въздържанието.

Ив. Б. Ваневъ.

Рождението на тютюня

(Арабска легенда)

Въ името на всеопрощающиятъ и добросърдеченъ Богъ-Аллахъ, който ни е научилъ да пишемъ и който всѣкидневно учи хората на това, което не знаятъ, **слушай:**

Той е великанъ, мощенъ. Гос-

подаръ на ангелитѣ и хората. Върху неговитѣ устни е истината. Свѣтлината на слънцата, които блещатъ надъ планинитѣ, иде отъ неговитѣ очи. Единъ отъ неговитѣ прѣсти управлява свѣтовнитѣ машини. Джхътъ на неговитѣ уста е вѣтърътъ, който гони пустинния пѣсъкъ. Слушай:

Това не е легенда за красавицата Зобеида, нито легенда за султана на Кондахоръ. Нито пъкъ история за Бидунската красавица, нито единъ изъ народнитѣ чародейни разкази, които источнитѣ народни поети пѣятъ въ акомпъ съ звуцитѣ на гузлата ¹⁾, седѣйки предъ вратата на Багдатскитѣ кафенета. Това не е една изъ розовитѣ легенди, които бедуинитѣ пѣятъ при „кладенеца на благословията“ до напълване на стомнитѣ, когато слънцето спи въ пригрѣдкитѣ на вечерята, или които пазачитѣ на животнитѣ въ пустинята пѣятъ до „Боядисанитѣ скали“, когато камилитѣ почиватъ подъ бѣлитѣ палатки и луната плава подъ хоризонта.

Това е легенда, която истинскитѣ вѣрващи винаги повтарятъ съ очи обѣрнати къмъ „Свещенната Мека“ и която ми разказа Али Хасанъ отъ племето „Благословени изъ ведигъ“ една сутринъ, когато се разхождахме заедно по брѣга на морето.

Когато слънцето се издигна, Али Хасанъ прострѣ своя килимъ за молитва, колѣнчи и започна да чете своята молитва. Когато молитвата свърши, той стана и ми пред-

¹⁾ Гузла — едноструненъ източенъ инструментъ,

ложи „Лулата на приятелството.“ ¹⁾

Седнахме и започнахме да пушимъ.

— Християнино, ми каза той, вие не знаете историята за рождението на този листъ, чиято миризма ние сега миришемъ и чийто пушекъ се издига до трона на Бога, смѣсенъ съ миризмата на цвѣтията.

— Мохамеданино, отговорихъ азъ — незная.

— Хвала на Бога, извика той, който само на вѣрващитѣ, чрезъ устата на пророка, е открилъ мистерията на покрититѣ предмети. Отъ Бога сме и при него ще се върнемъ... Той е великъ!

И вземайки още тютюнь, той ми разказа следната проста, но строга и дълбоко религиозна легенда.

Веднѣжъ пѣтувалъ пророкътъ Мохамедъ презъ Иемскитѣ пустини. Било зима. Отъ студа влечугитѣ спѣли своя зименъ сънь. Конѣтъ, на когото яздилъ Мохамедъ, стѣпилъ надъ змийско скривалище и веднага забелѣзалъ едно змийче. Мохамедъ го съжалилъ, изтеглилъ коня, взелъ змийчето и го поставилъ въ ржкава на своята мантия за да го съживи съ топлината на своето тѣло. И наистина топлината на тѣлото повърнала живота на змийчето. Скоро то се съживило показало главата си изъ ржкава и казало:

— Пророче, азъ искамъ да охля ржката ви.

— Не бжди неблагоприятна, отговорилъ пророка.

— Но азъ така желая.

— Когато ми покажешъ при-

²⁾ Арабитѣ си иматъ обща лула на приятелството, съ която черпятъ гоститѣ си.

ЖЕНА,

погледни къмъ твоето творение и помисли предназначението си ти! Сътвори те Богъ чиста, и безпорочна, и потънала въ чаръ. И дари те Той на първия човѣкъ — Адама, който позна въ тебе незамѣнимъ другаръ и нарече те Ева, което ще рече—животъ. И наистина, ти си животъ въ живота! Ти си онази градина, кждето никнатъ семената на бѣли нарциси и модрооки теменуги. Велико е твоето предназначение, о жена! И погледни го ти право въвъ очитѣ и пригрѣни го ти!... Ако искашъ бждното поколѣние да не хвърля упреци по тебъ, то помисли трезво върху живота си ти! Критикувай безпристрастно своитѣ постѣпки и ще намѣришъ пѣтя обсипанъ съсъ истински рози, чийто ароматъ волно се разлива, разтвори гърдитѣ си тогазъ, и дишай, и живѣй!.. Далекъ отъ всѣки фалшъ, далекъ отъ всѣко лъжеудоволствие;

далекъ отъ накититѣ, о жена, които нѣма да те направятъ пощастлива! Не подражавай, защото не всичко е за възприемане!... Външния „блѣсъкъ“ може-би ще заблуди окото и ще го пожелае, но какво се крие тамъ подъ този „блѣсъкъ“? Пази се, о жена! И за да оправдаешъ това свято име предъ твоето поколѣние и предъ своето Творение — дири само истината и не се увличай въвъ безпѣтицата!.. Презри всичко лошо, което черни твоето име, което подбива твоята красота, което трови живота ти!..

Съзнавашъ ли ти името си? Оправдавашъ ли ти името „майка“ и „другарка“?

Забелѣзвала ли си ти, кога твоята обична рожба отваря малки устенца, за да ти каже „мамо“? Наблюдала ли си ти, каква нежност и чистота се излива отъ тѣзи мѣнички уста? Чувствашъ ли ти неговата невинна довѣреностъ, кога то се облѣга на твоята гърдь, обещаждено съ нежни чувства и мисли?

Но какъ му отвръщашъ ти? Да, азъ зная, ти го обичашъ, галишъ го, милвашъ го, но тѣзи милувки сж безнадежни вече „майко“—тѣ нѣма да го ощастливятъ истински. Преди то да се роди, ти го направи нещастно и сега твоитѣ милувки и сладки думи сж на пусто. Ти пиеше и пушеше, о жена! Твоята любовъ, може би, бѣ причинена отъ виното и сега ето я цѣвнала въ усмивката на това невинно дете. Но това показва, че ти не си обичала детето си отнапредъ. Жена, която не обича своето дете преди то да се роди, тя не заслужава името си!

А колкото като другарка на мжжа, азъ се чудя на онзи мжжъ, който иска да допре устнитѣ си до тия на жена, коя пуши и пие!.. Нима не се отвръщава той отъ тѣхната миризма? Отъ жената — другарка, трѣбва свежестъ и приятностъ да лѣжа, примѣсена отъ благоуханието на майскитѣ цвѣтя!.. Да оставимъ града на разврата и пороцитѣ — залѣзващия Парижъ! Да-

чината, която те заставя да ми направиш това зло, тогава ще позволя да ме ухапиш.

— Вашия родъ, казал змийчето, винаги воюва срещу нашия и азъ сега искамъ да ви отмъстя.

— Сега не говоримъ за вашия нито за нашия родъ, — отговорилъ пророкътъ; сега между мене и тебе е работата. Какво зло съмъ ти сторилъ? Не ти ли сторихъ добро, възвръщайки живота ти съ топлината на моето тѣло?

— Въпреки това, азъ искамъ да те ухапя, за да не правите после зло на моитѣ синове, нито, на тѣзи отъ моя родъ.

— Това зло влечуго ще бжде неблагоприятно! Ти ще отплатишъ зло за добро! Горко ви, които желаете така да отплащате за добринитѣ, които ви правятъ!

— Азъ искамъ! — извикало тогава ядосано змийчето. Азъ искамъ и се кълна въ името на Бога, че ще те ухапя.

Чувайки името на Аллахъ, пророка не посмѣлъ по-вече да отговаря. Навелъ глава и казалъ. Хвала нему! Ние сме отъ него и за него имаме нашия животъ!

Той открилъ ржката си, за да го ухапи змийчето.

Змийчето ухапало свещенната ржка на Мохамеда. Той почувствувалъ болка и веднага изхвърлилъ змийчето на далече и го прокълелъ въ името на Аллахъ, защото то било неблагоприятно и съ него той прокълелъ сжщо всички, които плащатъ зло за добро и не сж благодарни за добринитѣ, които имъ се правятъ.

После пророкътъ притисналъ

устни на раната, силно изстужалъ и изтеглилъ отровата, която оставило влечугото и я изхранилъ върху пустинния пѣсъкъ.

Въ тази минута, върху мѣстото кждето паднала отровата на змийчето, се родилъ, расѣлъ и бърже се развилъ тютюня, който и до днесъ, подобно на змията, трови робскитѣ души на пушачитѣ...

Превелъ отъ есперанто: *М. П. Георгиевъ*
с. Юмрукая.

Нашъ животъ.

Среща — конференция. На 10 и 11. I. 1927 г. въ гр. Търново има среща — съвмѣстно заседание на Съюзнитѣ Управителенъ Съветъ, Контроленъ Съветъ и Редакция „Трезва Просвѣта“.

Докладва се следното:

Отъ миналогодишнитѣ Учителски Въздържателни Д-ва сж съобщили за възобновяването си 11 д-ва. Новоосновани сж: Годечкото, Орѣховското, Бургаското, Карабунарското и Караисенското. Всички членове — 576, които съ числото на 10-хъ несъобщили още възобновяването си, изправни предъ V конгресъ дружества на възлизатъ 766 души. Къмъ тѣхъ не влизатъ членоветѣ на 5-хъ неотчетени предъ конгреса дружества.

Вестника се печата въ 4,000, а пласира въ 3,190 екз.

Миналогодишнитѣ течения на в-ка се съхраняватъ при Редакцията. Да се нареди библиотека при ре-

дакцията съ вестницитѣ, списанията и книгитѣ, които е получавала редакцията.

Редакцията Спиртомразецъ се е отчела съ представени на сума 46,000 лв. документи по разходи отъ м. с. година.

Намира по-вече отъ необходима Б. Въздържателна Федерация и навремено основана за общи акции и за ржководене на въздържателнитѣ съюзи.

По фондъ „Аг. и Пропаганда“ да се плаща на всѣкиго, който е извиканъ, съгласно правилника, но само за вѣнъ отъ административната околия.

Отъ направената ревизия отъ К. С. на Р-ция „Спиртомразецъ“ се констатира редовностъ въ всдене на смѣткитѣ. Вестника се пласира въ 10,000 екз., а отъ 20,000 календарчета „Спиртомразецъ“ останали непласирани около 3,000 екз.

Една искрица. Група ученици и учители отъ с. Вѣренъ, дошли да прекаратъ кол. ваканция въ родно село, лишиха се отъ своята почивка въ полза на трезвата идея. Тѣ обявиха коледната седмица за седмица на въздържанието и я увѣнчаха съ трезви дѣла. На 7 и 8. I. вечерята дадоха въздържателна вечеринка въ селата Вѣренъ и Голѣмъ-Долъ. И дветѣ вечеринки бѣха отлично посетени и изнесени съ още по-отлични резултати като първи по рода си въ тоя край. На 9 с. м. въ кооперативното читалище на с. Вѣренъ се чете рефератъ „Алкоолизъмъ и въздържание“ отъ В. Вълкановъ, който рефератъ на 11. бѣ четенъ въ коопер. читалище въ с. Медово. На

лекъ отъ капризитѣ на „модното“, защото тѣ ни водятъ къмъ израждане и самоунищожение!...

Жена!

За да оправдаешъ името си и своето предназначение, не дири причинитѣ у другитѣ, а потърси ги у тебъ.

Ева те нарече първия човѣкъ, защото оцени твоята завидна роль!.. Ти си онази градина, въвъ която цвѣтятъ блѣнове и мечти!.. Твоятъ животъ не е само за тебе, а и за тѣзи шо идатъ следъ тебе, о жена! Нека тѣ бждатъ не изроди и нещастници, а истински животъ да лжха отъ тѣхъ!... Спомни си, шо е казала майката на братята „Гракхи“ на своитѣ богати приятелки, които ѝ се хвалили съ своитѣ накити и богатства — Тя извела дветѣ си умни деца и казала: „Ето моятъ накитъ и богатство, което съхранявамъ въ сърцето и душата си!..“

Ако ти, жена, не се вразумишъ и продължавашъ да тънешъ въвъ

кальта на порока, то представяшъ ли си ти каква ще бждешъ следъ вѣкове? И дали не ще се срамувашъ ти тогазъ да претендирашъ както сега, че си отъ рода на блѣноснѣжнитѣ лилии? И че името ти мирише на модрооки теменуги? Да!.. Ти не ще си отворишъ тогазъ устата!

Въ тебъ е бждащето, о жена!.. И ако до нѣвга загине тоя свѣтъ, тебъ трѣбва да се хвърлятъ всичкитѣ проклетия отъ челоуѣческия родъ!.. Ти си „жена“, ти си „майка“, ти си „другарки“ на мжжа! Ти си животъ, ти си сольта на твоитѣ деца! Ти си радостъ и утѣха на твоя мжжъ!..

Не пуши и не пий, о жена, ако искашъ да носишъ достойно името „майка“!..

На всѣкжде чуваме името „майка“, но малцина сж „майкитѣ“. Не напразно е казалъ Наполеонъ: „Азъ щъ: победа и цѣлия свѣтъ, но дайте ми „майки“. Чуешъ ли, о жена? Бжди достойна майка!.. Не трови детето си съ тютюнь и алкоолъ!

Не карай твоя мжжъ да се отвърщава отъ своитѣ уста! А мжжъ, който дири любовта на пияна жена, той не заслужава името човѣкъ!.. Той не познава силата — любовъ.

Като завършвамъ, увѣренъ, че ти знаешъ Велъ кото си предназначение, то чуй ме, о сестра:

Презри разпжтния животъ!

Стжпи върху „модното“!

Не пий и не пушъ!

Обичай истински детето си!..

Бжди Ева ти — животъ — истински животъ — градина, кждето бѣли нарциси и модрооки теменуги да цвѣтятъ!

Бжди жена въвъ своя чаръ и красота — радостъ и утѣха на мжжа!..

Бжди благословена, о жена!..

Тенча.

Кум. Мит.

10 с. въ кооп. читалище с. Върнен учителя Ю. Минчевъ говори на тема: „Какъ да пазимъ здравето си“. На 12 въ сжщото читалище се чете рефератъ: „Алкоола и тютюня сж отрова“ — отъ ученика Ф. Юрдановъ.

И тритъ реферата, следъ бурни, малко или много значителни дебати, можаха да разбулятъ частъ отъ наплъстилата се отъ дѣди и прадѣди алкоолна мжгла, да разведрятъ трегясали умове и опушено съзнание и да накаратъ мнозина да си зададатъ въпросъ. Мнозина, замислени надъ своята пълна бѣчва, се питатъ: „Какво пазя азъ тукъ? Дали храна, дали настроение, или змия лукава, отроза опойна; дали живота е кондензиранъ тукъ, или смъртта дебне да изкочи всѣки мигъ изъ тоя кранъ и съ своятъ остъръ кинжалъ да пронже нѣкоя тънка младежка снага?...“

Въ резултатъ: на 12. I. вечерята се образува Въздържателно Дружество „Трезвенъ борецъ“ съ 20 члена, което ще бжде членъ на Б. Н. В. Съюзъ. За управ. и контр. съвети се избраха: Б. К. Кондаревъ, В. Ивановъ, Я. Христовъ, Г. Александровъ и Б. Вълевъ.

Първата искрица е запалена. Дано тя се разгори въ буенъ огънь, който да изгори алкоола по тоя тѣй страдащъ отъ него край, и трезвенъ лжчъ да проникне дълбоко въ селската тъма.

В. Вучковъ.

Казанлъкъ. Дружеството ни „Трезво Възпитание“ до сега има 3 събрания. Въ първото събрание следъ отчетитъ на конгреснитъ делегати и миналогодишното н-во се избра ново н-во въ составъ: председател — Бор. Илиевъ, секретаръ — Ю. Петрова и касиеръ — Свобода Костова. Изнесени сж следнитъ беседи, реферати и вечеринки: 1) На 16. I. по случай 7 годишнината отъ забраната на алкоола въ Америка предъ ученицитъ отъ педагог. училище говориха: Ю. Константинъ Бозвелиева, Бор. Илиевъ и ученика Биню Биневъ.

2) На 24. XII. 26 год. др. Ю. Бозвелиева държа беседа предъ гражданското въздърж. д-во на тема: „Икономическитъ фактори на алкоолизма“.

3) На 30. I. Бор. Илиевъ презъ деня държа въ с. Черганово, Казанлъшко сказка на тема „Пиянството и селото“, а вечерята въ сжщото село Казанлъшкитъ у-ци въздържатели дадоха вечеринка подъ ржководството на ржководителя имъ Бор. Илиевъ.

4) На 2. II. Бор. Илиевъ държа рефератъ предъ гражданското Н. Въздърж. д-во на тема: „Тютю-

поушеното и здравословното състояние на човѣшкия организмъ“.

5) На 18. I. др. Манолъ Черневъ държа беседа предъ гражданското въздърж. д-во и предъ учителитъ въздържатели на тема „Интелигентностъ и въздържание“.

6) На 6. II. др. Кузмановъ Кузманъ държа рефератъ предъ Учителско-родителската среща на тема: „Фактори на възпитанието“.

7) На 6. II. др. Борисъ Илиевъ презъ деня държа въ с. Орозово, Казанлъшко, сказка на тема „Какъ може селенина да си подобри живота“. На сжщото събрание говори и ученикътъ Рачо Рачевъ на тема: „Злото отъ пиянството.“ Вечерята въ сжщото село при препълненъ салонъ ученицитъ въздържатели дадоха Литературно-музикална вечеринка.

Съобщава: Бор. Илиевъ.

с. Джурилово. (Б. Слатин.) Борбата противъ алкоола се усилва. Народнитъ маси съзрѣха грозщата опасностъ. Тѣ се проникнаха отъ съзнанието, че трѣбва да се борятъ за премахване на това социално зло, което влече следъ себе си както материална така и морална нищета.

Алкоола жвърли своя гибеленъ отпечатъкъ и върху крехкитъ души на младото поколѣние.

За да спасимъ младото отъ гибелното влияние на алкоола, учителитъ трезвеници при прогимназията на 3. II. основахме Учен. Въздърж. Д-ство „Новъ животъ“, което сега брои 60 члена отъ 90-тѣхъ ученици въ прогимназията.

Напредъ, другари съидейници!

Напредъ, да разбулимъ мрака на предразсждѣцитъ и невежеството чрезъ борбата противъ алкоолното зло, за да чуемъ гласа на ползата, следъ което неминуемо ще последва зората на освобождението!

Напредъ къмъ новъ животъ съ светли бжднини!!..

Ас. Хр. Партениевъ.

Въ с. Ново село (Провадийско) др. Ив. Мариновъ е образувалъ Млад. Учен. Възд. Д-ство „Зравецъ“ съ 56 члена, което на 19. I. е дало първа въздър. вечеринка.

действителностъ. Това не сж обикновени разкази, а отломки отъ нежнолюбяща хората душа. Ето... „Буря“, „Сватба“, „На сонъ грядущимъ“, „Предъ осми день“, „Безумецъ“, „... Единъ отъ другъ по-хубави, единъ отъ другъ по-чудновати. И какъ художествено е обрисованъ пжтя на човѣшкия възходъ, осѣянъ съ толкова много мжки и страдания! Такива разкази сж рѣдкостъ въ нашата литература.

Четешъ, прочиташъ пакъ, препрочиташъ и се питашъ съ думитъ на неговия „Безумецъ“: „Кое е истината? Истината и правдата иматъ ли множествено число?“

Горещо препоржчваме книгата. Изписва се отъ Недѣлчо Беневъ, у-ль, Габрово.

П. Бумовъ.

Скръбна вестъ

Въ последния день на януари почина следъ петнадесетъ дневно тежко боледуване секретаръ-касиера на Възд. Д-во „Пробуда“ въ с. Долна-Орѣховица, прогимназиалния учителъ

НИКОЛА ИЛ. ПАНЕВЪ

Въ неговото лице дружеството губи най-деятелния свой членъ и неуморенъ борецъ за трезво общество, а селото ни — най-смелия общественъ учителъ и културенъ дѣецъ.

Отдалъ се още отъ дете на упоренъ трудъ за своето духовно издигане, той закали въ себе воля на беззаветно отдаващъ се общественикъ и избистри въ съзнанието си мисълта за прѣскане на свѣтлина. Изпилъ презъ живота си повече горчила отколкото радости, той работи съ младежки ентузиазъмъ и безпредѣленъ оптимизъмъ.

И селянитъ изразиха своята почитъ и уважение къмъ „даскала“, изпращайки въ безкрайно траурно шедствие тѣлото на покойния до гроба.

Неутр. Възд. Д-во „Пробуда“.
с. Дол.-Орѣховица.

Книжнина.

Получи се въ редакцията книгата „Свѣтлина отъ изтокъ“, следсмъртно издание съчиненията на Илия Ивановъ — Черенъ, стр. 120, цена 20 лв., Габрово.

Ето една огърлица отъ разкази — бисери, брани и низани по кръстопжтищата на нашата нерадостна

Фондъ в. „ТРЕЗВА ПРОСВЪТА“.

Отъ брой 17 и 18	750 лв.
Дим. Еневъ, у-ль, с. Слатина, Никополско	20 лв.
Д-ръ Ив. Лъкарски, гр. Русе	30 „
Тана Георгиева, у-лка, с. Мал. Кадиево Ст.-Загор.	10 „
Всичко:	810 лв.